

Fiskerilaan. Den nuværende Lov om dette Forhold udløber den 1. April i Aar. Den har virket siden 1904, og jeg mener, vi alle kan være enige om, at Loven har haft saare heldige Virkninger, idet under dens Virksomhed Fiskeriflaaden er blevet i høj Grad udvidet, Fiskedagenes Antal er steget, og Indtægten af Fiskeriet har været stærkt voksende. Nu paastaar jeg ikke, at dette ene skyldes Virkningerne af denne Lov, men jeg tror, at man maa være enig om, at den i høj Grad har medvirket dertil. Det er derfor min Opfattelse, at Loven bør fornys paa 3 Aar og bør indeholde de samme Vilkaar som den nuværende.

Forinden Lovforslaget blev udarbejdet, rettede jeg en Forespørgsel til det nedsatte Fiskeriraad, som igen har forhandlet med Fiskeriforeningerne. Det Svar, jeg derfra fik, gik ud paa, at man i alt væsentligt burde holde sig til den nuværende Lovs Bestemmelser, man foreslog kun enkelte mindre Rettelser, som jeg har taget Hensyn til. Den ene er, at medens den nuværende Lov bestemmer, at direkte Laan til Fiskere kun ydes til Anskaffelse af Fartøjer til en Værdi af mindst 2,700 Kr., foreslaas her Beløbet af Hensyn til Dyrtiden sat op til 3,000 Kr. Dernæst foreslaas det, at den Sum, som det enkelte Medlem i en Laaneforening kan faa, og som efter den nuværende Lov er 1,500 Kr., kan forhøjes til 2,000 Kr. Der er i den nuværende Lov en Bestemmelse om, at for at kaldes Fisker skal man have de to Femtedele af sin Indtægt ved Saltvandsfiskeriet, og dette foreslaar man her at forhøje til tre Femtedele. Det Lovforslag om Saltvandsfiskeri, som ligger i Landstinget, har denne Bestemmelse, og Bestemmelsen i Loven om Fiskerilaan har altid været overensstemmende med Bestemmelsen i den gældende Fiskerilov.

Om Virkningerne af Loven i de forløbne Aar er der gjort Rede i Bemærkningerne. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Rødegørelse. Det er i Bemærkningerne meddelt, at der indtil 31. December 1916 til direkte Udlaan til Fiskere er udlaant eller disponeret over 737,000 Kr. Dette Beløb overstiger det, der er bestemt i Loven, men der er i denne en Bestemmelse om, at det, man sparer i Laan til Laaneforeninger, kan anvendes til Laan i særskilte Baade. Jeg maa dertil føje, at det staar i Bemærkningerne, at der „er udlaant eller disponeret over“, og der er altsaa kommet Ansøgninger ind om et Beløb af 737,000 Kr., men der er i

1916 kun bevilget Laan til enkelte Fartøjer til et Beløb af 276,900 Kr., og fra Januar til Februar i Aar er der kun bevilget et Beløb af 14,800 Kr. De vil deraf se, at der kommer flere Ansøgninger ind, end der bliver bevilget Laan, og det er rimeligvis en Følge af, at det er meget vanskeligt for Tiden at faa bygget disse Fartøjer. Da jeg altsaa mener, at det er rigtigt atter at forlænge denne Lov paa 3 Aar, og da den i alt væsentligt holder sig til de nu givne Bestemmelser, maa jeg haabe, at dette Lovforslag maa faa en hurtig og vevillig Behandling i dette Ting. Hermed skal jeg anbefale dette Lovforslag til Rigsdagen.

Kirkeministeren (Povlsen): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om midlertidig Ordning af Tilsynsforholdet for Vaalse Sognemenighed i Lolland-Falsters Stift.* Som særede Medlemmer vil erindre, fremsatte jeg i forrige Samling Lovforslag til en endelig almindelig Ordning af Vanskeligheder, der kunde opstaa derved, at en Biskop ønskede at fritages for at give Kollats til og føre Tilsyn med en Præst, som ønskedes ansat af en Sogne- eller Valgmenighed, saaledes at den paagældende Biskop fik den ønskede Fritagelse, og Sogne- eller Valgmenigheden stilledes direkte under Kirkeministerens Tilsyn. Dette Lovforslag maatte naturligvis være fulgt af et Lovforslag, som gjorde det muligt for en Sogne- eller Valgmenighed, som ønskede at blive fritaget for det biskoppelige Tilsyn, at opnaa dette. Men efter alle foreliggende Omstændigheder mente jeg, det var rigtigt kun at fremsætte Lovforslag, som tog Sigte paa allerede opstaaede Vanskeligheder. Lovforslaget mødte jo imidlertid Modstand, navnlig fra Venstres Side. Højre har jo i denne Forbindelse stillet sig ret mærkeligt, idet Højre her i Tinget stemte for Venstres Forslag, medens Højre derimod stemte imod det oppe i det andet høje Ting. Venstre krævede en Lov, der kun skulde gælde for Vaalse Sognemenighed, som i Henhold til det af Venstre stillede Forslag skulde have en Særstilling indenfor Folkekirken. Forslagets Titel var: „Forslag om Vaalse Sognemenigheds Stilling i Folkekirken“, og Forslaget gav for Tid og Evighed Vaalse Sognemenighed en Særstilling, idet der til hver en Tid skulde kunne ansættes en Præst for Vaalse Sognemenighed, som unddroges det almindelige folkekirkelige Tilsyn. En saadan Særstil-